

III.

Opevala sem v srečnih dneh mladosti
vse, kar krasí življenja lepe dni . . .
ljubezni tiho srečo, nje sladkosti
in zdihovanje srca sred noči.

In tožno lira moja se glasi,
polresna zdaj in polna zdaj bridkosti,
le redko dani glasi ji radosti. —
Pomlad ta polna je jesenskih dni. —

Pa dajte brzih orlovih mi kril,
polet duha bo višji in bolj čil —
in srce upalo bo, verovalo . . .

in vrne se v najvarnejši asil . . .
in vrne se v deželo idealov —
v pristan mirú — z morjá penečih válov.

M. P. Nataša.

Na dnu vodá.

Na dnu vodá,
na dnu globokega morjá
trohni samotna krsta . . .

A v krsti tej,
oh, ljubček, glej,
so davni, težki dnevi
in ž njimi vse moje solzé
nezdramno spé.

Na morje sije solnčni svit
in ves moj svet je ž njim oblit.
Ah, saj na dnu morjá
trohni samotna krsta,
bridkostnih časov vrsta —
črez nje kot bel labod
mirnó veslá
ljubav mojá.

Utva.